

derfra. I det Djeblit, Manden har Krigsmedalje, er det saa ikke tilstrækkeligt Bevis for Muligheden. Naar han saa tillige kan dokumentere, at han har været syg i den Tid, han tjente, maa der dog virkelig være en Mulighed for, at Sygdommen kan stamme der fra, i Særdeleshed, naar han fra alle omværende kan føre Bevis for, at han stadig har lidt siden den Tid. Men der henvises end yderligere i denne Lov ogsaa til § 2 i Lov af 20de Novbr. 1876, og der staar, at enhver af de i § 1 nævnte Personer, som faar en Begrebsfastbaldelse eller Svagbed, der mulig ikke straks giver ham Berettigelse til Statens Forsorg, men som mulig i Fremtiden kan medføre Følger, der ville berettigge ham til saadan Forsorg, kan han saa Invalideunderstøttelse, og der siges i § 1, at den, der i Anledning af sine militære Tjenesteplichters Udøvelse faar en Svagbed, der for bestandig eller for en Tid gør ham udhygtig til Krigstjeneste eller anden militær Tjeneste og derhos tilintetgør eller væsentlig svækker hans Evne til at sørge for sig og sin Families Underhold, anses for Invalid og har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Arav paa Invalideunderstøttelse. Der er altsaa ikke Spørgsmaal om andet, end at man efter denne Lov maa kunne sige, at hvis en Mand bevislig har paadraget sig en Sygdom i den Tid, han har været i Tjenesten, er Muligheden til Stede for, at den Svagbed, han har faaet i sin Alderdom, stammer der fra. I hvert Tilfælde, selv om den Sygdom, han havde som Militær, ikke straks har gjort ham til Invalid, saa maa han, naar den senere gør ham udhygtig til at erhverve det fornødne til sig og sin Familie, have Ret til at komme i Betragtning. Denne Mand har jo altsaa, som sagt, haft et aabent Saar, siden han tjente, han blev erklæret for udhygtig til Tjenesten, saa længe han var i den, og efterhaanden er han bleven mere og mere udhygtig til Arbejde og kan nu ikke ernære sig og sine. Han maa absolut være berettiget til Understøttelse som Invalid paa sine gamle Dage. Han har ingen Attest fra sin daværende Læge. Men hvor skulde saadanne gamle Menneſter skaffe den Attest til Beje? De vide jo ikke en Gang, hvor Lægen bor nu, de saldt ikke paa det, da de vare unge, at saa Attester, og nu vide de ikke, hvor de skulle finde en Mand, som

de maaſte have kendt som Hr. Doktoren eller Hr. Lægen. Der findes ingen Optegnelser for disse bevægelige Feltlazaretter, og hvor skulle de finde denne enkelte Mand. Derjom ærede Medlemmer ville gaa de enkelte Andragender igennem, som findes her i Indstillingerne fra Udvalget, ville de se, at det er bestandig det samme: De kunne allesammen godtgøre, at de have paadraget sig Sygdommen i deres Militærtjeneste, men de kunne ikke fremlægge det officielle Bevis. Men der er ikke Tvivl om Rigtigheden efter Andragernes og Kabsautoriteternes Udsagn. Under Betænkningens Nr. 9 vil man finde, at Andragere tidligere har haft Invalideunderstøttelse paa Grund af et Studsaar fra 1849, som har medført Djenſtſvagbed. Senere har han mistet Understøttelsen (H. Nielsen: Han har den endnu!). Ja, han har ikke mistet den, men andrager om forhøjet Understøttelse. Han kan ikke bruge Djenen. Han faar kun 90 Kr. om Varet, men det er virkelig for tarvelig en Understøttelse af Staten at give en Mand, der i sin Tid har tjent Fædrelandet i Krigens, i Særdeleshed, naar man sammenligner det med, hvad man giver rundt omkring andre Steder. I Betænkningens Nr. 10 udtales, at vedkommende Andrager fik et Studsaar i venstre Saar og laa paa Lazarettet i 3 Maaneder, men kunde vedblivende ikke udføre sin Tjeneste og kom paa Lazarettet i Fredericia og blev derefter hjemsendt før Tiden i 1850. Han kom igen til Tjeneste senere, men maatte fritages for strenge Øvelser, da han led af Smerte i Saaret og dette fra Tid til anden brød op. Nu er han 65 Aar gammel; fra Saaret flyder bestandig en blodig Væſte. Paa et Andragende til Invalidebestyrelsen er der givet Afslag, fordi Væſtionens Følger efter de foreliggende Oplysninger ikke stønnes at have medført nogen væsentlig Indskrænkning i hans Erhvervsøevne, ligesom det ogsaa ses, at Saaret ikke har foranlediget hans Raskation, men tilladt ham at tjene til Krigens Ophør i 1851. Altsaa, fordi han holdt ud og kunde tjene til den Tid, er han usikkert nu paa sine gamle Dage til at saa Understøttelse som Invalid, uagtet han lider fra hine gamle Dage. Betænkningens Nr. 17: Vedkommende lider paa Grund af en Operation af en Knude paa venstre Haandled, som er foretagen i hans Tjenestetid. Be-